

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРВУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ на годину
6 ф., на по године 3 ф., на
четврт године 1 ф. и 50
новчића.

За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франака, на по
године 10 франака, на чет-
врт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преглата шаће се у пла-
ћеним писмима непосредно
администрацији „Гласа Цр-
ногорца“ на Цетиње, а може
се и картом упутницом на
пошту у Котор. Дописи ши-
љу се уредништву. Руко-
писи се не враћају.

За огласе плаћа се, по
простору који заузму на
петита, 7 новчића од реда
за први пут, а за сваки
даљи пут по 5 новч. За
огласе веће и на дуже
вријеме попушта се.

СЕДМИЧНИ ПРЕГЛЕД.

Цетиње, 22 новембра.

Од како је руски министар ино-
странијех дјела, г. Гирс, Монзу оста-
вио, нијесу представали листови доно-
сити: Гирс иде у Париз — неће —
оће, и опет неће. Али најпослије мо-
гли су признати, да збиља иде, мно-
ги тјешећи се, да иде да сина тамо
иди. Кад ли син није чекао оца у Па-
ризу, него је одио у Визбаден, да ви-
ди цијелу своју породицу, па се враћа
а самијем оцем у Париз, гдје су г.
Гирса чекали његов први помоћник г.
Шашкин и руски посланици у Стокол-
ми и Брислу, г. Зиновјев и књаз Урусов,
што довољно открива природу ове по-
сјете руског дипломате у Паризу.

И начин како је г. Гирс дочекан
у француској престолници пада у очи.
Док се нијде по Француској не може
обрнути ни један руски велики књаз,
ни један војени брод руски, да га не
прате и сријетају бурне демонстрације
— г. Гирс, кога прате очи свега јев-
ропског политичког свијета, долази у
Париз тихо без икаквих демонстра-
ција, што даје печат све озбиљности
његовој посјети.

У Паризу руски министар иде
одма код главе француске републике
г. Карнота, па код карноговијех до-
главника Фрејсипета и Рибота. Тај
исти дан у Јелисејском дворцу гђа
Карнотова даје објед у част г. Гирсу
на ком су позвани осим министра
францускијех, бивши француски посла-
ници у Петрограду г. Лабуле и његов
замјеник гроф Монтебело, руски посла-
ник у Паризу барон Моренхајм, адми-
рал Жерве, генерал Сосје, генерал Брју-
жер, граф Д'Орменсон и официри свите
пресједника републике. Објед је био
сасвијем интиман, фамилијаран. При-
мјетило се, да је Гирс остао код до-
маћина читаву уру пошто су се с трпе-
зе дигли. Други је објед био код г.
Рибота, трећи код барона Моренхајма.
Још листови знаду, да су се договори
водили измеђ рускијех и францускијех
државника у просторијама закључани-
јех врата.

Нагађања новинарска, пријатељ-
ска и непријатељска, јели или није
потписан сада у Паризу уговор фран-
цуско-руске аleanце нас не занимају.
Нама су доста факта, што смо на ви-
пе навели, и што нико не може поре-
ћи, која дају свима онима величанствени-
јем демонстрацијама француско-руског
пријатељства од Кронштата овамо
карактер највише озбиљности.

Прије г. Гирса у Паризу су
боравила два брата царава, Велики
Књажеви Владимир и Алексеје, као
гости пресједника републике. Ту је
још био царев рођак војвода Јевген
Максимилијановић Лајхтенбершки. Г.
Карпот водио је своје госте у лов у
Рамбуле, а цијелијем путем пратили су
их усклици: Да живи Цар! Да живе
велики Књажеви! Да живи Карно!
Има листова, који и овоме борављењу
браће Царева у Паризу приписују
уобличиће савеза руско-францускога. А
ми кажемо, да је и то свакако један печат
више на савезу руско-француском, ком
је живота дала заједница интереса.

„Варшавски Дневник“ пита, да
ли је и потребит писани трактат
између Француске и Русије? Опћи
положај европски условљава логичку
неопходност њихове заједнице; у објема
су опћи политички и економски
интереси; ове се нијде не сударају

а имају заједничке противнике. Руско-
Француски споразум, са свим природан
и рационалан, особито је тијем силан,
што има тврд основ у узајамнијем сим-
патијама оба народа и преставника
њихове интелегенције. Ово изборно
сродство, ово узајамно привлачење,
без обзира на разлику историјскијех
услова развитка државног, открило се
недавно у Кронштату, Петрограду и
Москви у чисто руској срдачности доче-
ка францускијех мрнар. Како се
Французи лакше од Руса одушевљавају,
у Француској се симпатије руске мно-
го јаче појављају. Ма што говорили
органи тројног савеза, руско-францу-
ски споразум није пошљедница случај-
нијех струја, није мимогредни занос
лакомишенога народа, не — ово је
озбиљни политички фактор, коме пред-
стоји опширан рад, и који, и ако је
тек пописао, већ је успио, да се објави
у области реалне политике.

Овако од прилике пишу сви руски
листови, радујући се посјети Гирсовој
у Паризу. А француски су још уздр-
жљивији, што њемачки листови сматрају
тактиком, те не вјерују овој мирноћи,
којом говоре о доласку Гирсовом у
Париз. Какав је у Француској у ства-
ри учинио утисак овај долазак, види
се по држању конзервативнијех листо-
ва, који су до сада пребацивали репу-
блици, да Русија неће с њом да уго-
вара, док Француска опет не постане
монархијом. Један угледни лист ројали-
ста пише: „Ми смо ројалисти, шљедовате-
лно и патриоте. Ми отаџбину уздижемо из-
над нашијех увјерења, више нашијех ин-
тереса, више свега. Ето за што би ми
жељели, да г. Гирс закључи с фран-
цуском владом уговор, који би осигу-
рао Француску и Русију од напада
тројног савеза, и повратио нам једном
земљишту цијелину. Нека се република
и републиканци за вријеме ползују
овијем савезом на уштрб наше партије
и нашијех начела, ми ћемо вагда бити
уза сваку владу, која нам дарује савез
с Русијом, јер овај савез одговара
вишијем интересима отаџбине. Ми смо
ројалисте тијем срећнији, што смо ми
на тој стази пошли прије република-
наца, ми не можемо заборавити вели-
кодушине подвиге војводе Деказа и
маркиза Де Бретејља. У питању руског
савеза не може бити међу Французима
никакве разлике. Ово је питање чисто
француско пред којим морају ћутати
сва друга питања. За то ми препору-
чамо свима пријатељима да раде тако,
како би г. Гирс могао собом понјети
утисак, да, преговарајући с владом, он
преговараса са цијелом Француском...
Француска пружа то дивно позорје,
кад се тиче иностранства, једнога ти-
јела и једне душе. У вријеме борављења
г. Гирса у Паризу дужни смо прекра-
тити наше раздоре, дужни смо понашати
се тако као да нас ништа не раздјељава,
као Французи, који једнодушно желе
руски савез.“

Г. Гирс, враћајући се из Париза
преко Берлина, походно је Цара Вил-
хелма, који је за то нарочито дотрчао
из Потсдама, и обједовао је код Ка-
привија, гаје су били и други доглав-
ници Цареви. Али берлински листови
о овој посјети сасвијем ћуте, дочим се
н. п. бечка „Н. С. Преса“ иједи. Неки
листови питају, како то, да је руски
дипломат на своме путу по Јевропи
походно Монзу, Париз и Берлин а Беч
мимопшао? На што из Беча мирно
одговарају, да то њима није жао. Но
ми ћемо се у пдућем листу опет по-
вратити на схваћање и тумачење овога

путовања руског државника листова
разнијех табора јевропскијех.

У исто доба, кад је гроф Калноки
славно владавину у Бугарској, матере,
жене и сестре онијех патриота бугар-
скајех што су пазид седам мјесеца
затворени због убиства Белчовљева, и
што отада чаме по тамницама, трпећи
свако безакоње, обратиле су се мемо-
рандумом о том догађају на све веле-
силе јевропске, тражећи у име човје-
чанства посредовање у корист невољ-
ника, противу којих судови не могу
никакве кривице да изнађу. Међу њима
је Каравелов, за кога се Стамбулов
изразио, да неће на слободу, док је
он на влади. Тако се потврђује сумња,
да је Белчов убијен, како би Стамбу-
лов могао стрпати у тамницу људе, од
којих се боји.

Овај меморандум учинио је утисак,
и држи се, да ће изазвати збиља по-
средовање велесила у корист страда-
јућијех Бугара. Паришки „Тан“ тијем
поводом пише: „И ако је Калноки
обасуо хвалама стање у Бугарској; и
ако Аустро-Угарска тежи да привуче
у своју сферу интереса Бугарску, ко-
јој је живот дала Русија цијеном
толикијех жртава, но ипак у Бечу
постоји предање хуманитарности и
династија Хазбурговаца користи се с
оправданом репутацијом добродушија.
Ми се надамо да ће фактички књаз бу-
гарски, који тежи да то буде и дејуре,
разумјети, да његови и интереси и
част траже, да се проспе свјетлост на
то дјело. Бугарска је дужна своју
независност негодовају, што је произ-
вео један извјештај из Бугарске у
„Дели Њусу“ о побједијем сељанима
од турског насиља г. 1877; жеље-
ти је, да се знаменитој брошири Глед-
стоновој о „ужасима у Бугарској“ не да-
де нов наслов, не пасиван него активни,
те да се не стане говорити: „Он су
дужни своју народну независност не-
ким убиствима, која су извршена дру-
гостепеним судом, и хтјели би да то
своје суштествовање уздрже, чинећи
систематично и официјално звијерства,
на која би се тешко ријешили и су-
дови средњега вијека“. Ствар је дошла
до тога, да истрага, што је води Стам-
булов и његови агенти, већ не може
задовољавати. Јавно миђење не би могло
повјеровати резултатима истраге, који
ба се узели као вјештачки одиграна
комедија. *Државима, које су узеле на
сви улогу покровитеља господара младе
Бугарске, дужност налаже, да изведу
ни чисто ову мршину историју, не узди-
лајући ни себе одговорности, подмижући
свете интересе човјечанства жалоснијем
комбинацијама политике, која нема са-
вјести ни срца“.* Ова озбиљна опомена
озбиљнога листа, који стоји у свези
са садашњом владом француске репу-
блике, учинила је силан утисак у нови-
нарству.

Ми смо у пошљедњем броју допи-
јели у изводу експозе балканске поли-
тике грофа Калнокија пред делегаци-
јом; но и ако је племенити гроф за
добро нашао да ћутањем пређе Црну
Гору као и удаљену Грчку, премда је
био позван од грофа Хлумецког, да
проговори о балканскијем државицама
и оне, ми наодимо у његовој бесједи
врло важну изјаву, која се тиче под-
еднако свијех балканскијех држава,
те је доносимо нашијем читаоцима у
цјелини, како је наодимо у бечкој „Н.
С. Преси“.

Та изјава гласи:

Турска мора имати основа, да се
сама истакне за начела, која ми у балкан-
ској политици слиједимо; јер ако је ико
заинтересован, да се на Балкану уздржи
status quo по уговорима, то је баш Турска.
Но и ако ми на балканском полуострву
дошљедно кроз конзервативну политику
слиједимо и никакав други циљ немамо, него
да стање берлинскијем уговором створено
уздржимо, без икакве себичне сврхе, то
ипак не смета, да се вагда по ново про-
тивну нас потиче и интригуира, како
би се неповјерење Турске и балканскијех
народа противу нас уздржало, и све што
радијемо, да се као приправе за продирање
на Солун престава. Министар се вагда
противу тог тенденциозног подметања
борио, и пошто се све исто ова инси-
туација шири, он још једном данас нај-
одлучније изјављује, да ни он ни вла-
да никад није о томе мислила, да сфе-
ру наше силе на Балкану рашири, и
да је у министарству иностранства вагда
владао назор, да за нас не би корисно него
у највећој мјери опасно било, да тичемо
у ове у народносном смислу измућене са
свијем мучне и од стране са свијем див-
љијем и тврдоглавијем народима насељене
крајеве балканске, или посједа ту да
тражимо. Мисмо сматрали да је неизбјежно
послије посљедњијех преврата седамдесе-
тијех година, Босну и Херцеговину као
нужно залеће нашијем југоисточнијем гра-
ницама у сферу наше силе да узвучемо, и
то су све силе на берлинском конгресу
уважиле и за то свој глас дале. Али већ
нам не пада на ум, да улажемо још жртва
крви и новаца, да даља освајања на бал-
канском полуострву чинимо или да пут
Солуна продирамо.

Остављајући за сада силама, које
су берлински уговор потписале, ствар
Босне и Херцеговине: ми на пријатно
знање узимљемо одсадашњи програм
Аустро-угарске балканске политике,
који је тако категорички и тако јасно
гроф Калноки изложио.

Онијема пак, којима тај програм
неће годити, који се справљају на
освајања правцем Солуна, напомиње-
мо шљедеће стихове из „Балканске
Царице“:

Нек балканска земља наша
Свом остане сретном луку;
Јер ако би на њем икад
Ко подига сјелу руку,
Ватра ће је јагорјети
Са огњишта од слободе;

А на њему државице —
То нијесу ситне паре,
Као курсур да послуже
У рачуне међу Царе!...

Још једну скромну примједбу.
Гроф Калноки је рекао, да се противу
Аустро-Угарске интригуира, како ми се
неповјерење Турске противу нас уздр-
жало. У сваком случају, ова жалба гро-
фа Калнокија, нашла би најбољег ли-
јек у дјелотворној политици балкан-
ској Аустро-Угарске, коју је племенити
гроф пред делегацијама наштао,
и која у неколико одговара и интереси-
ма балканскијех народа.

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

Биоградски **Одјек** између осталог
пише о бесједи грофа Калнокија:

Што се пак нарочито тиче хипоте-
тичког страховања грофа Калнокија од
евентуалне могућности, да би српски народ
могао доћи у контакт са уговорима, то
смо ми упријатном положају, да баш из
самог разлагања тога државника наведемо
неке аргументе, којима он не може пори-
цати умјесности и које су потпуно подесни,
да са свим еклатантно потру његово стра-
ховање. Гроф Калноки је без икакве резерве
одао своју потпуно и нестјешену хвалу
одношајима у Бугарској. Шта више учинио

Кључа, Сињавине, Љубишње и до Милошева дола.

Кад је црква била готова, главари овога краја позову г. митрополита Митрофану за освећење, који се радо одзове, и крене с Цетиња 5. о. м. и присије у четвртак на подне 7 о. м.

Окружни кап. г. Богдан Дробњак са свијема главарима оба реда, и свештеницима цијеле нахије, и ђацима пошли су мало даље из вароши да срету милог госта; лијена кита грађана колашинских срела га је близу вароши, а у варош чекала га је пред станом чета војника, која одаваше војничке почести. На улазак у варош поздравно га је у име овога народа учитељ А. Чукић с добродошлицом.

Сјутри дан 8 новембра, на Михољдан, није могло бити освећење, него је одложено у неђељу 10 о. м. из узрока тога, што је било још недовршено а друго што се и сам г. Митрополит изразио, да више који дан буде у своме пређашњем завичају, ће је као настојник 10 година у ман. Морачи провео. Ње је полага доста труда и оставио дивнога и изобилнога рукосада у лонинијем Ровцима, кршињем Морачама и Колашину.

У суботу у 3 сата послје подне г. Митрополит са свештенством и главарима дошли су у нову цркву гдје су игуман морачки Михаил, протођакон Радичевић са неколико свештеника отслужили вечерњу и јутрењу, што је трајало до мркле ноћи. Исте вечери била је варош окићена са са тробојницама и најсјајније осветљена са околима Башањим брдом, а кроз сву варош водило се српско коло уз свирку, пјевало се, пудало и веселило. Народа је доста било прикупљено из Поља и других крајева, и управо из нахије Васојевићке, од Дробњака, Шаранапа, Језераца и Ускока. Исту вече била је трпеза у једној великој дворани, на којој су били из даљних крајева одабрани гости; а остали народ је непрестано пјевао и веселио се до преко по ноћи.

У неђељу, послје свечаног освећења нове цркве одпочела је архијерејска служба са неколико свештеника. Послје причасна говорио је г. Митрополит врло значајну бесједу, о свечаности и подијгуњу светог храма, о очинском старању Његовог Височанства за овај крај, и за витешка племена, која су вазда остала вјерна аманету својих предака, очували красну Немањина задужбину од шест стотина и четрдесет година, манастир у чувеној српској покрајини, у њедрима страдалника, у крсној Морачи, који и данас стоји у читавости својој, те казује народу и путнику из свијех крајева свијета, „куд се њеде Немањина благо“, и казује темељитост у правослаљу, а у образованости вјештину. При свршетку летурђије држао је благодарење с многошћивијем; на „тебе Бога хвалим“ двије чете војника, пуцали су из пушака од једном.

Пред црквом, послје службе Божије, народ се почастио пићем, и ту се чуло лијепијех здравица; па се пошло у једну велику дворану, ње бјеше богато приготовљена трпеза, на којој је било до 50 особа, све самих одабранијех странаца из даље; Колашинци су само послуживали. Ту се опет чуло лијепијех здравица Господару, Књагени, Владјаујем Дому, Митрополиту и т. д. Цио дан весело и одушевљењу народа није било краја, пјевање играње и цуцање трајало је до пола ноћи.

У понећелник држао је г. Митрополит другу архијерејску службу, и парастос погинулим јунацима за слободу, православну вјеру и нашу драгу домовину Црну Гору, која је драги камен цијелом Српству, а ако Бог да и Цијемонат.

У уторник, 12 о. м., у 7 сати у јутро, Његово Високопреосвештенство г. Митрофан, испраћен од народа отпутовао је преко Горње Мораче у Никшић, да освети други и нови споменик, више Раствовца и Видрована, а по десној страни јувачке крајине, Лукова, под Војником — у Орахову — цркви. — Дај Боже да и она наша браћа, која чезну за овака блага која ми видимо и уживамо — да и они виде и уживају у брза времена.

Б. С...ћ.

Марсињ. (Трговачки одношаји са Црном Гором.)

У прошлом броју овога листа упозорили смо црногорске трговце на то, како се је трговачка кућа François Monteil у Марсињу заузела, да у Француској што боље прода све црногорске производе. Велика је то корист за све црногорске трговце, кад по сад не морају о томе више брига водити, како ће моћи своју робу најбоље продати. До данас свако се је устезао, да купије оне производе, за које вије сигуран био, да ће их моћи са добитком продати; по данас ево сваки трговац зна, да г. Монтеј у Марсињу прима све што му се пошље под своје руковање и да ће се за оно 1% добити, те му се од продаје плаћа за његов труд око продавања црногорскијех производа, за њих

заузети онако, као да су његова својина. Право би баш с тога чудо било, кад се црногорски трговци не би користили овом лијепом приликом, која не само да није ништа скупља од сваке досадашње, већ на против она би могла временом постати и много јефтинија но свака друга.

У свакој се земљи за увоз туђе робе плаћа нека такса, па тако ће се и од црногорскијех производа у Француској узимати законом одређена увозна дација. У Француској постоје за увоз стране робе два тарифа, по којима се увозна дација наплаћује: један, тако зван општи тариф (tarif général), а други тако зван погодбен тариф (tarif conventionnel). Овај потоњи много је јефтинији и у свачем лакши за све стране производе од општег тарифа, али он вриједи само за оне државе, које су између себе везане каквим трговачким уговором или конвенцијом. Гдје те конвенције нема, тамо се за увоз стране робе наплаћује дација по одредбама општег тарифа, а тај је нешто скупији од конвенционалног. Тако се н. пр. плаћа по овом општем француском тарифу увозна дација од сваког из иностранства доведеног

вола	франка	38
од краве	"	20
" бика	"	12
" телета	"	8
" овце	"	5
" јагњета	"	1
" козе	"	1
" коња	"	30

То је ето увозна дација од животиња, како ју одређује француски општи тариф, а ако се трговина између Француске и Црне Горе заиста онако рашири, како би се по сад лако раширити могла, т. ј. ако црногорски трговци ову своју трговину, од које ће им више користити у Француској бити, но на другом мјесту, окрену преко г. Монтеја у Марсињу, онда нема сумње, да ће и црногорска влада, којој највише на срцу лежи народње благосање, тај корак њених трговаца потпуно одобрити и у свакој га прилици потпомагати. Црногорска би влада у том случају лако могла већ идуће године са француском владом учинити трговачку конвенцију, по којој би онда и увоз црногорске робе, а и извоз француске робе у Црну Гору много јефтиније запао, но из сваког другог мјеста.

Све дакле и опет зависи само од црногорскијех трговаца, како ће они ову понуду г. Монтеја примати и хоће ли се њом знати користити онако, како би то без сумње учинили трговци осталијех држава, кад би им се овака лијена прилика десила.

Ј.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 22 новембра.

(Из Двора.) Као што смо јавили, здравље Њезинога Височанства, Књагиње Милене, опоравља се по мало али постојано. Осим што излази на шетњу, на Аранђелов-дан, који слави кућа Вукотића, изволила је присуствовати са Његовијем Височанством на објед код Свога брата, г. Марка Вукотића; а по обједу изволила је походити и породицу госп. Гавра Вукотића, која такођер слави Аранђелов-дан. — Ономадне у сриједу су Њихова Височанства у колима излазила на шетњу, и Њезино Височанство Књагиња изгледала је као кад је потпуно здрава била, што је грађанство цетињско у велике обрадовало. — Али јучер, на Ваведеније, чуло се, да је Њезиноме Височанству зло. Њег. Свјет. Књаз Нашљедник Данило, који је био на поласку у Зету, у лов, зауставио је свој полазак. Но, слава Богу, у брзо је Њезином Височанству било боље, тако да је Његова Свјетлост по обједу кренуо мирно у лов. Данас здравље њезиног Височанства слиједи путем досадашњег опорављања.

(У Маријнском Институту), јучер је била слава, као на дан храма, Ваведенија, институтске капеле. — Послје богослужења, на ком је било више господња и господе, раздавао се присутнијема штампани извјештај институтски од прошле школске године. — Послје подна изволило је Његово Височанство походити институт са Њезином Свјет. Књагињицом Аном. — Награде, што су раздијелене биле одличнијем ученицама, састоје се из прекраснијех издања дјела рускијех писца. — У четири уре почео је концерт вокални и инструментални, што су ученице извршиле на потпуно задовољство позванијех гости, међу којима су били од дипломатског кора

г. гроф Д'Амло, г. Беринг и г. Вурпељ. — Послје концерта до вечере ученице су разне игре играле. — На вечери су били позвани професори и она господа, која стоји у каквој свени са институтом. — У идућем броју повратићемо се на добивен извјештај институтски.

(Одликовања.) Његово Височанство Књаз Никола изволило је одликовати следећу господу професоре на свеучилишту хајделбершком и докторе медицине, који су лијечили Њезино Височанство Књагињу у Хајделбергу: *Адолфи Кузмаула* и *Вишница Черни-и* II-јем степенем Данилова реда; *Вилхелма Флејнера* III-јем степенем а *дра. Ђорђа Бено-Шмидта* IV-јем степенем истог реда.

(Наименовање.) Г. *Густав Голцер* наименован је нашијем консулом на Малти.

(Још један млади доктор.) Г. Митар Радловић, државни питомцац, који је учио медицинске науке у Петрограду, свршивши их добријем успјехом, повратио се прошле недјеље у своју отаџбину, те ће одмах добити и своје опредјељење.

ТРГОВИНА.

Никшић, 13 новембра. — Ево вам иллем цијене разнијех производа привреднијех са ономаданњег нашег базара, па љу тако слиједити и у будуће.

Волови сума 150 кила од 46 ф. до 50 ф. — Брави овчи сума 18 кила од 5 ф. до 5 и 30 нов. — Брави кози сума 18 кила од 5 ф. до 5 и 10 нов. — Крметина 1 и по кјло од 40 до 50 нов. — Скорун 1 и по кјло по 70 нов. — Масло 1 и по кјло по 1 ф. — Сир добри 1 и по кјло по 80 нов. — Сир прости 1 и по кјло по 34 нов. — Дуван у листу 1 и по кјло по 1 ф. — Дуван дограм 1 и по кјло по 80 нов. — Урметин 1 и по кјло по 11 нов. — Брашно 1 и по кјло по 12 нов. — Пшеница 1 и по кјло по 13 нов. — Кртола 1 и по кјло по 3 нов. — Купус 1 и по кјло по 6 нов. —

ТЕЛЕГРАМИ „Г. ЦРНОГОРЦА“.

ЦАРИГРАД, 17 новембра. — Фауд-паша повратио се из Крима и предао Султану својеручно писмо Цара рускога, којим му захваљује на посланство и шиље увјеравање о најпријатељскијем осјећањима.

БУКАРЕСТ, 17 новембра. — Сенат је опет изабрао за пресједника Боереска.

ПЕТРОГРАД, 18 новембра. — Цар и Царица повратили су се у Гачину.

ПОТСДАМ, 18 новембра. — Краљ дански присипо је по подне. Дочекао га је на колодвору Цар Вилхелм. Сусретање је било врло срдачно. Велико примање у двору. У седам ура дине са сто куверта. Отпутовао је даље у 10¹/₂ поћу.

АТИНА, 18 новембра. — Делићорџис одговорио је на идентичну ноту посланика Француске, Њемачке, Аустрије, Турске и Италије односно ствари рајдваја Мили-Каламата, да је то ствар есклузивно унутрашња, и одбија мијешање инострано, као атентат на суверенска права Грчке.

БЕЧ, 19 новембра. — Умро је надвојвода Херрик.

БУКАРЕСТ, 19 новембра. — Камара је изабрала пуковника Росуована са 106 противу 44 гласа за пресједника.

РИМ, 19 новембра. — Рудни је одложио интерпелацију Бовија и Каволота о политици унутрашњој црквеној до сриједи.

БЕЧ, 19 новембра. — Односно чланка „Одјека“ о Босни и Херцеговини, „Фремденблат“ ставља питање, дали ће ову публикацију у званичном органу сматрати у Београду као коректну.

АТИНА, 19 новембра. — У Камари странка Трикипина тражи да се обнови оптужба противу бившег кабинета Трпкупина, која је била одложена у пошљедњем засједању.

БУКАРЕСТ, 20 новембра. —

Јувара министар пленипотенцијарни и дипломатски агент у Софији наименован је генералнијем секретаром министарства иностранијех дјела.

РИМ, 20 новембра. — Међународна конференца за Египт састаће се у Млецима 5/1.

АТИНА, 20 новембра. — Камара је изабрала комисију од 12 чланова за оптужбу противу Трпкуписова кабинета, у којој су 4 члана опозиције.

БЕЧ, 21 новембра. — „Политише“ доноси из Париза, да влада сматра положај хришћана у Китају опаснијем и да је дала инструкције својим представницима, да преставе свијем владама хитну нужду заједничког посредовања свију сила у Китају.

ПЕТРОГРАД, 21 новембра. — Гирс је посјетио Швајцарска тек се повратио. Посјета је трајала више од једне уре. Петроградски листови констатују, да се посјетом Гирсовом у Мовзу, Париз и Берлин боље ситуација разбистрила, и сва неспоразумљења рашћерала, што су стала на пут узајамном повјерењу односно уздржања мира.

РИМ, 21 новембра. — Експозе министра финансије констатуира да ће дефицит од г. 91/92 од једног милијона довољно покрити буџет г. 91/93-који ће донијети сувишка 9. милиона.

БУКАРЕСТ, 21 новембра. — Министри унутрашњости, рата и јавне грађевине дали су оставку.

БЕЧ, 22 новембра. — Делегације су се затвориле констатуирањем сагласја у одлукама.

РИМ, 22 новембра. — У парламенту је отпочела дискусија на интерпелацију црквене политике. Говорили су Кавалоти и Имбријани обзиром највише на Калнокијеву изјаву о Папи и Италији.

МОЈУ КУЉУ

овђе, у старој вароши, продајем од добре воље, почем се селим из Црне Горе. Кућа је на под, од тврдог материјала и пове грађе. Ко би је желио купити, нека се обрати потписаном до 1. јануара 1892.

Подгорпца, 20 новембра 1891. (1—3) Кап. Јако Бошков.

САМО 40 НОВЧИЋА.

Нову деравију и поставу стављам од моје робе на капу.

Цетиње. Петар Бег, терзија.

О Г Л А С И.

PARIS

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la SAISON d'HIVER, sur demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Co PARIS

Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécifier les genres et prix. Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le Catalogue. Envoi franco de port jusqu'à destination de toute commande de 50 francs payée par avance, pouvant être expédiée en un colis postal.

ПЕЧАТИ

од каучука и метала могу се наручити; а печати поручени находе се готови код потписаног.

Цетиње, 1891.

Другутић Ђидан.